

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۱/۰۶/۲۶

عبدالقیوم میرزاده

کتاب

زنان

و مشکلات فرا روی شان در جامعه افغانی

نویسنده

عبدالقیوم میرزاده

پیوسته به گذشته (قسمت چهارم)

منفعل بودن و ضعف زنان در برابر مصایب اجتماعی علیه خود

تا اینجا من از تعداد محدودی زنان فداکار و فرهنگی کشور که برویت اوراق تاریخ در دسترس قرار داشت ذکر بعمل اوردم اما هزاران زنان بزرگی دیگر نیز در این مرز وبوم حماسه آفریده اند که بنابر موجودیت حاکمیت مرد سالار در کشور و عدم تمایل در برجسته سازی این شیر زنان تا کنون ناشناخته ماده اند. به پاور من این بخش مستلزم کاوش های علمی تاریخی است .

هكذا بر علاوه تذکرات بالا در تاریخ معاصر کشور ما نیز میتوان از خانم های قهرمان و فدا کاری نام برد که با فدا کاری های زایدالوصف از طریق کار های بزرگ فرهنگی، علمی، ادبی، اقتصادی، تخصصی، اداری و سیاسی توانسته اند پیامهای روشنی برای زنان کشور ما مبنی بر آزادی، برابری، عدالت و مشارکت زنان را در تمام امور جامعه بدهند که میتوان با اختصار از بانوان گرانقدری چون بی بی شمسو، بی بی نیکبخته، گل ناره انا، حره جلالی مادر سلطان بهاولدین سام، ملکه ثریا اولین وزیر زن در کشور ما، صالحه یوسفی، کبرا نورزایی، اناهیتا راتب زاد، ثریا

د پانو شمیره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرولو مخکې په خیر و لولئ

پرلیکا، شفیقه ضیایی، خانم پروین اولین هنرمند آواز خوان زن در رادیوکابل، زینب داوود خانم شهید محمد داوود خان اولین رئیس جمهور افغانستان، ملکه حمیرا، شاه دخت بلقیس، نظیفه غازی، رقیه ابوبکر، کوثر نورانی، جنرال دکتور سهیلا صدیق، معصومه عصمتی وردک، سناتور حمیرا سلجوقی، سناتور عزیزه گردیزی، حبیبه سرابی، صالحه فاروق اعتمادی، شفیقه رزمنده، میرمن رابیا، لطیفه کبیر سراج نخستین نطق زن رادیو کابل در کشور ما، دنیا غبار همچنان اولین گروه های قابله های تحصیل یافته برای تسهیلات زایمان مصنوعی تر زنان و مراقبت از مریضان در سالهای ۱۹۵۰ مانند خانم شیرین جان خانم مستوفی ولایت بلخ، خانم معصومه هاشمی، میرمن خدیجه خانم داکتر علی احمد خان، خانم بلقیس سکندر، میرمن کامله خانم داکتر عیسی خان، خانم صالحه بنت محمد اسمعیل، خانم حمیده بنت محمد انور، خانم فاطمه دختر محمد سرور، میرمن جمال بی بی خانم کریم پیلوت، خانم رقیه دختر داکتر رجب علی خان، خانم حمیرا، عذرا، خاور، حلیمه و سایرین قهرمانان واقعی که با وصف شرایط مختنق فرهنگ مرد سالار و تعصب مذهبی توانستند شب و روز با فداکاری و جانبازی عملاً به زنان کشور ما الگوی آزادی، برابری و مشارکت گردند. در سال ۱۹۲۸ میلادی اولین گروه دختران افغان به منظور ادامه تحصیل کشور را به مقصد ترکیه ترک کردند. یکی از آنها «آدینه نیازی» مادر بنیانگذار سازمان زنان افغان واقع در شهر تورنتو کشور کانادا است. آدینه می گوید مادرم بسیار خوشبخت بود که او به حیث عضو اولین گروه زنان افغانستان بود که در خارج از کشور تحصیل تخصصی کرده است.

اولین معلمین زن برای تدریس مکاتب دختران چون اسما رسمیه طرزی خانم محمود طرزی که در عین زمان اولین ژورنالیست زن نیز ثبت تاریخ کشور ما گردیده است، اولین نطقان زن لطیفه کبیر سراج، آمنه ملک زاده، رقیه حبیب ابوبکر و مستوره گوینده زبان پشتو، اولین هنرمندان آواز خوان زن چون فرشته در کودکی آواز میخواند، میرمن سامعه میرزاد بعداً گوینده اخبار رادی کابل نیز بود و میرمن خدیجه ضیایی با نام مستعار (خانم پروین)، آزاده، ناهید عالمتاب از نخستین زنان آوازخوان اند که چادری بر سر به استدیو های رادیو رفته آهنگ ثبت میکردند، اولین هنرمند تیاتر افغانستان دختری زیبایی بود بنام ترینا از شهر کابل که در نمایشنامه (وفای زن) نوشته قوی کوشان نقش ایفا کرد. به تعقیب آن زنانی دیگری چون حبیبه عسکر، پروین صنعتگر، شریفه دانش، مخفی کابلی، زرغونه آرام، زلیخا نورانی، نورتن نورانی، مزیده سرور، ذکیه کهزاد، اقلیم مخفی، جمیله ایمن، زلیخا نگاه، هما مستندی، نجیبه دنیا، میمونه غزال، فاطمه پایا و سایر زنان پیشتازی که به نحوی حصار ها را شکستند و برای آزادی زن دگران را سرمشق شدند، اولین دکتوران و طبیبان زن، اولین زنان نماینده گان مردم در پارلمان کشور این ها همه آن زنان بیداری جامعه افغانی بودند که با ابتکارات جانبازانه شان پیام بیداری و آگاهی برای سایر زنان کشور فرستادند. همچنان از نویسندگان و قلم بدستان ارجمند زن چون ماگه رحمانی، ملالی موسی نظام، دنیا غبار، کامله حبیب، سپوژمی زریاب، مریم محبوب، تورپیکی قیوم، فوزیه رهگذر برلاس، پروین پژواک، فروغ کریمی، معصومه کوثری، حمیرا رفعت، انجیلا پگاهی، لیلیا رازقی، معصومه حسینی، صدیقه کاظمی، آمنه محمدی، سکینه محمدی، منیژه باختری، حمیرا قادری، بتول سید حیدری، شیما قاضی زاده، تینا محمد حسینی، فاطمه موسوی، وسیمه بادغیسی، ریحانه بیانی، خالد خرسند، معصومه ابراهیمی، نیلاب موج سلام، عالیه عطایی، حبیبه جعفری، فاطمه خالقی، معصومه جعفری، حکیمه اخلاقی، معصومه امیری، سمیه کابلی، زهرا نوری، زهرا زمانی، لیلیا

خالقی، سمیرا بیانی و نرگس زمانی و صد ها زنان دیگر در عرصه های فرهنگ، هنر، ادب، تاریخ، اداره، طبابت، سیاست، اقتصاد و امور نظامی نیز میتوان به افتخار یاد آوری کرد. این بانوان آگاه تمام تلاش شان را برای بیداری و آگاهی زنان جامعه ما معطوف گردانیده اند.

همچنان عده قابل توجه از زنان کشور ما در همین شرایط نابرابر و تبعیض آمیز در زیربار خشونت مرد سالاری که انواع مظالم را بر وی روا دانسته دوشادوش مردان در زراعت، دامداری، صنعت، ادارات ملکی، نیرو های امنیتی و ادارات قانون گذار نقش فعالانه ایفا کرده و امور منزل، رسیده گی و مراقبت از اعضای خانواده و تربیت فرزندانش را نیز عهده دار میباشد. اما متأسفانه بنابر وضعیت منفعل اکثریت زنان جامعه ما موقعیت آنها نیز در جامعه نهایت شکنند و آسیب پذیر میباشد. این قشر روز تا روز در قهقرای بدبختی، خشونت، سنگسار، تبعیض جنسیتی، آزار و اذیت جنسی نداشتن هیچ نوع حق انسانی و ده ها مظالم دیگر اجتماعی غرق بوده و نسل به نسل غرق شده میروند. آرزومندی من این است تا این کتله بزرگ انسانی جامعه ما بیدار شده از حالت انفعال خارج گشته فعل و انفعالات جامعه را منحیث نیم پیکر کامل الحقوق جامعه که آن نیم پیکر دیگر را مادر است در دست خویش بگیرند و به بنیاد گرایان، محافظه کاران سنتی و افشار مرتجع و ضد زن یک « نه » مهیب بگویند و اجازه ندهند از این بیشتر بر سرنوشت شان بازی صورت گیرد. یقیناً در این راه هموطنان بسیاری ما در همکاری با زنان برای رفع این مصیبت جامعه یاری میرسانند اما ابتکار بدست زنان و سازمان سراسری شان در توأمیت با سازمانهای حمایتی بین المللی باید باشد. سالهای پسین عناصر بیداری و سهمگیری فعال زنان کشور ما در گفتمان های سیاسی، اجتماعی و اقتصادی مایه خوشی و امیدواری فراوان میباشد. زنان کشور ما توانسته اند از طریق نشرات چاپی و تصویری و شبکه های اجتماعی صدای خویش را رسا تر به گوش جهانیان رسانیده و روابط زن افغان را با جهان تأمین کنند. گرچه تا هنوز این صدا ها نماینده گی از افشار محدود شهر نشین و دست اندر کاران ادارات و مؤسسات اداری و شهری میکند ولی توجه، تعمق و نگرش وطن شمول این بیدار شده گان خواب قرون میتواند تکانه ای خوبی برای بیداری و همصدایی سایر زنان کشور ما باشد.

هشتگ های راه اندازی شده زنان افغان زیر نام های « نام ام کجاست؟ ، خط - سرخ - من - زنان افغان به قهقرا بنیاد گرای طالبی بر نمیگردند، نه! به آزار و اذیت زنان، چادری هويت من نیست » و سهمگیری فعال زنان افغان در هشتگ های راه اندازی شده توسط فعالان فیمینیست جهان در شبکه های اجتماعی و سایر فعالیت های متمرکز زنان روزنه های امید را برای بهبود وضعیت زنان، آزادی زنان ما از سیطره فرهنگ مرد سالار و تضعیف و محو بنیاد گرای اسلامی گشوده است. پایان قسمت چهارم (ادامه دارد)